

Grundlovstale 2008 i Høng

Tak for invitatoren.

I en tid hvor meget laves om er grundlovsmøder med taler om de mere generelle og principielle spørgsmål tiden rejser i forhold til vores demokrati en fortsat god tradition. Møderne har en værdi i sig selv. Men de kan naturligvis også bruges til at fremme et bestemt formål. Jeg vil bruge min taletid med det bestemte formål at provokere til ændringer i vores administration af demokratiet eller mangel på samme.

Vi må sammen glæde os over at vi har et repræsentativt demokrati, med personlige frihedsrettigheder, ingen censur, beskyttelse af mindretal, adskildelse af den lovgivende, den udøvende og den dømmende magt, lige og almindelig valgret, parlamentarisme, beskyttelse af den private ejendomsret, rettigheder for anholdte om fremstilling for en dommer inden 24 timer efter anholdelse. m.m.

Det er et værdifuldt formelt system. Det skal vi passe på. Det skal vi pleje og give kraft til at gro. Det kræver opmærksomhed.

Men det udvikler sig i denne tid på en række områder i en foruroligende retning.

Mere kontrol – mindre tillid. Flere forbud – mindre frihed. Eks. forbud mod at bære knive. Absurd – bliver det næste forbud imod at have køkken knive fordi mange knivstikkerier foregår i hjemmet mellem ægtepar eller samlevende .

Kompromisser med retssikkerheden – personer kan sendes ud af landet uden fremstilling for en dommer.

Tendenser til stigmatisering af mindretal religiøse og etniske. Tørklæde debatten og den rabaite og bevidst vildledende annonsekampagne fra DF om Burka klædte personer, som dommere.

Populismen og folketingspolitikere jagt på at få resultater der kan vise at de har magt til at gøre noget, uanset om det uovervejede og imod fællesskabets interesse. Eks. Forbuddet imod at dommere bærer hovedbklædning.

Vi søger alle en sikkerhed, som er uopnåelig, men ingen politikere forsøger at få os til at forstå at livet er usikkert, at livet er fyldt med ricici, at livet er kompliceret og ofte uretfærdigt.

Der opstilles ikke klare principper fra de politiske partiers side, der opstilles ikke klare mål, med midler til at nå disse mål. I stedet handler meget politik om at skyde de fugle ned der er blevet jaget op i dag af pressen.

Et politisk system der i stadig stigende koncentrerer sig om at nå magten, frem for at koncentrere sig om, hvad man vil med magten.

Stadig flere principløse politikere og borgere.

Mange lukkede beslutnings fora hvor politikerne danner loger og øger afstanden til borgerne.

Hvis formålet med et demokrati er at spørge folket hvad de vil have og så give dem det, så dør demokratiet i længden for politikerne er som repræsentanter for vælgerne til for at se i helheder, bedømme konsekvenser og se fremtidige muligheder og trusler. De skal tænke tanker om hvordan de kan være med til at skabe det gode samfund og beskrive det gode samfund. Det gode samfund er ikke et samfund hvor man lader en arbejdskonflikt f.eks. på sundhedsområdet køre i så mange uger til stor lidelse for mange patienter.

Hensigten helliger midlet . I en demokratisk retsstat er det absolutte rettigheder, der ikke kan gradbøjes.

Vi er sammen med vesten, med Bushes USA i spidsen på vej ud på den glidebane terroristerne ønsker vi skal gå ad – for det øger deres muligheder for at rekruttere ekstremister.

Vi har opbygget et konsensus samfund der har vanskeligt ved at rumme principfaste borgere og politikere. Det er blevet odiøst at have stærkt afvigende meninger – kvoten blev brugt op i 60'erne og 70'erne, med ungdomsoprørerne og flipperne.

Civilsamfundets sammenhængskraft undergraves indefra og udefra. Os og dem bliver lettere og lettere kategorier at putte medborgere ned i. Vores politiske tolerance er blevet mindre.

Til gengæld er de underliggende normgivende kræfter fra markedsmekanismen blevet styrket. Vi agere mere og mere som forbrugere af hinanden og af fællesskabet og mindre og mindre som aktive deltagere i en fælles opgave om at skabe en sammenhængskraft i civilsamfundet der dækker over mange forskelligheder og vi får færre og færre naturlige steder at møde hinanden om lokale fælles interesser.

Det er dog en forskrækkelig sortseer og pessimist – tænker nogen af Jer måske.

Det er en bortdømt folketingspolitikers dybe frustrationer - tænker andre måske.

Det er i frie til at tænke, men mit formål er at sige:

Et demokrati kan ikke i længden leve godt og dynamisk uden tilførsel af den ilt og ild som vi alle som borgere og politikere kan give det.

Som kommunalpolitiker har jeg en opgave i at informere og tilbyde inddragelse i de beslutningsprocesser som vi gennemfører i kommunen. Det gør vi også med høringer og offentlighedsfaser. Det er i princippet godt, men ikke tilstrækkeligt vi skal revitalisere de politiske debatter, så de borgere der tager sig tid og har lyst til at følge vores debatter, kan få et indblik i vores begrundelser for at træffe de beslutninger vi træffer. Det skaber legitimiteten. Der bør være faste ordførere om mere principielle sager i kommunalbestyrelserne. Det kan godt være det kommer til at tage længere tid, men demokratisk succes kan ikke måles i hvor hurtigt beslutninger kan tages.

Hvis ikke det kommunale selvstyre får tilført ny demokratisk kraft, som borgerne værdsætter så kommer kommunerne og dermed borgerne i en dødsens farlig politisk skruestik mellem statens stadig stærkere detailstyring af kommunerne på den ene side og borgernes manglende opbakning til de kommunale politikeres arbejde. Vi skal selv skabe respekten og borgerne skal i deres daglige dag informeres og inddrages i beslutningsprocesser som berører dem meget. Eks. på en sag med områdeledelse i Kl. kom. på sidste møde.

På det kommunale niveau skal vi også være omhyggelige med at skabe gode vilkår og rammer for det fantastiske vigtige frivillige arbejde der udføres. Foreningslivet og det civile samfund i det hele taget vil blive det bærende for fremtidens samfund, hvor der til stadighed vil blive tale om en økonomisk tankegang og styring på bekostning af meget af den kvalitet der er i de offentlige ydelser.

Fortids valg nutids vilkår – nutids valg fremtids vilkår.

Vi kan vælge at tage diskussioner med hinanden i den faste overbevisning at demokrati ikke er en fin menuet om en fortids fredningsforening, men det at vi slås for hvor modstanders ret til at have den modsatte mening.

Vi kan vælge at prioritere civile netværks dannelser i foreningslivet og lokalsamfundet. Der er opgaver nok at gå sammen om – nedsættelse af CO₂ udledningen, energibesparelser, fælles opgaver om veje, stier, samlingssteder, bevægelse og sundhed, kulturelle arrangementer m.v.

Vi skal systematisk arbejde på at fremme vi-heden og mindske de-heden. Vi-heden nedbryder skel og samler -- de-heden opbygger skel og adskilder.